

DIVADLO NA JEZERCE

Rozhovor s Janem Hrušínským

ČESKÁ KULTURA JE OHLODANÁ KOST

Co kdy v Praze vám přináší rozhovor s hercem a ředitelem Divadla Na Jezerce Janem Hrušínským. Vždy je obohacující a příjemné povídat si s člověkem, který má co říct, něco dokázal, což v případě Jana Hrušínského platí stoprocentně.

Nejdříve bych vám chtěla poděkovat, že jste si před blížící se premiérou Cesta kolem světa, která se uskuteční 19. března, našel čas a kulturnímu měsíčníku Co kdy v Praze poskytl rozhovor. Můžete nejen k výše zmíněné divadelní hře poskytnout informace?

Tuto sezónu jsme zahájili původní českou hrou Arnošta Goldflama, Komedianti a v tomto duchu se nese celá sezóna, která by se nadneseně dala nazvat Českou sezónou Divadla Na Jezerce. Březnovou premiérou bude hra Jiřího Janků Cesta kolem světa, dubnovou – původní hudební revue Vysílá studio Jezerka. A na závěr roku uvedeme hru Jiřího Hubače, Generálka.

V Cestě kolem světa jsem dal příležitost mladé režisérce Tereze Němcové, která učí herectví na jedné umělecké škole a dělá se svými žáky také představení. Dvě z nich jsme v Divadle Na Jezerce s úspěchem uvedli, a protože se mně i divákům její přístup i režijní nápady líbily, nabídl jsem jí režii Cesty kolem světa v hlavních rolích s Václavem Liškou, Kristýnou Hrušínskou, Petrem Vackem, Martinem Sittou, Michalem Kernem, Václavem Chalupou a řadou dalších.

A na jaké herce se v chystané hře Generálka můžeme těšit?

S režisérem Radkem Balašem právě obsazení doladujeme. Zatím je jisté, že titulní roli bude hrát Jiřina Bohdalová a Napoleona Radek Holub.

S jakým úspěchem se setkal váš nový projekt Vysílá studio Jezerka?

„Duchovními matkami“ této hudební revue, jsou dvě skvělé herečky a zpěvačky, Dáša Zázvůrková a Jana Malá. Účinkuje s nimi čtrnáct lidí, kvartet Pavla Větrovce, Ladislav Gerendáš a kromě herců Divadla Na Jezerce jsme v něm již měli mimořádné hosty z hudebního světa – například Leonu Machálkovou a Petra Jandu. Jednáme také s panem Suchým a Jitkou Molavcovou, kteří u nás budou hosty 22. dubna. Máme za sebou dvě představení a musím říct, že atmosféra v hledišti byla pokaždé radostná. I pro nás, kteří jsme věděli, o co jde, to byl zážitek. Přestože je takové představení finančně náročné a zisk minimální, chtěl bych tuto revue udržet a uvádět pravidelně jedenkrát měsíčně.

V jednom rozhovoru jste řekl, že před zahájením činnosti Divadla Na Jezerce jste se v noci budil hrůzou, že do lokality, v které se divadlo nachází, nebudou chodit lidi. Naštěstí jste se mýlil, a zatímco některá divadla bojují o přežití, vaše představení jsou od uvedení první hry do současné doby beznadějně vyprodaná. Čím to je?

Odmalička mám divadlo ve velké úctě a táta mě naučil, že každý, kdo divadlo provozuje, musí mít ve stejné úctě i diváky. Chci zdůraznit, že nejde o podbízení, ale o slušnost k lidem. Domnívám se, že diváci nejsou hloupí, a že to je jeden z důvodů, proč do Divadla Na Jezerce tak rádi chodí. Za dvanáct let naše představení vidělo na 600 tisíc lidí, a přestože sál je malý, má pouze 205 míst, a nemáme dotace srovnatelné s ostatními pražskými divadly, tak svým způsobem dokazujeme, že kvalitní repertoárové divadlo si na svojí činnost může s pomocí partnerů vydělat divadlem. Tak jako například mnohde na západě nebo u nás za I. republiky.

Úspěchy bývají vykoupené závidostí, nepřejícností a rivalitou. Setkal jste se i vy s těmito negativy?

Když jsme na Jezerce začínali, tak se někteří konkurenti smáli a dávali nám dva měsíce, než divadlo zkrachuje. Když se u pokladny postavila první fronta diváků, smích přestal a nastalo „okopávání kotníků“, které někdy pocítujeme dost silně, ale většinou se nad ním jen lehce usmíváme.

Že pocházíte z velice slavného a uznávaného hereckého rodu, je všeobecně známo. Bylo tedy samozřejmé, že i vy se stanete hercem, nebo jste uvažoval o jiné profesi?

Díky prostředí, v kterém jsem se odmalička pohyboval, jsem ani neměl šanci o jiné profesi uvažovat. Když jsem přišel ze školy, v obýváku seděl například Jan Werich se spisovatelem Vratislavem Blažkem a hráli s tátou mariáš. Druhý den u nás byli zase jiné osobnosti a já všechny tyto návštěvy s obdivem sledoval. Když mi bylo devět let, hrál jsem (spíš stál na jevišti - se smíchem „upřesňuje“ J.H.) s herci jako byli Karel Höger, Olga Scheinpflugová, Jiřina Šejbalová a řadou dalších ze slavné staré gardy Národního divadla.

Jaký máte názor na účinkování herců v reklamě?

Řada slavných herců po celém světě v reklamách účinkuje, a pokud je reklama vkusně udělaná, nevidím na tom nic špatného.

A váš názor na účinkování v seriálech?

Mají různou kvalitu, nicméně je třeba si uvědomit, že herci se nějak musí živit, protože kultura je v současnosti to poslední, co by politiky zajímalo a když se někde mají ubrat peníze, tak se ubírají v kultuře, i když tam už téměř žádné nejsou. Česká kultura je ohlodaná kost a mě naplňuje pýchou, že se ponižující rvačky o tyhle přezvýkané zbytky aktivně nezúčastňuji.

Díky Divadlu Na Jezerce jste velice vytížený. Zbývá vám čas na televizní a filmovou tvorbu?

Když má divadlo k něčemu vypadat, tak se mu člověk musí věnovat na sto procent, a je pravda, že nejvíc času, sil i energie věnuji právě Divadlu Na Jezerce. Jsem ale herec, takže čas od času roli ve filmu, nebo v televizi rád přijmu. Jiné zaměstnání bych ale nedělal a například politiky, kteří sedí na plný úvazek na mnoha státem placených židlích a ještě k tomu třeba za veřejné peníze podnikají, odsuzuji.

Jdou v hereckých šlápějích i vaše děti?

Starší dcera Kristýna hraje v Divadle Na Jezerce a v ND. Mladší dcera Barbora, která vystudovala uměleckou průmyslovku, v současné době studuje na vysoké škole jazyky a cestovní ruch, ale také v našem divadle dělá uvaděčku a zároveň pro nás vytváří grafiku. Syn Nikola už devátý rok žije v Austrálii a v jedné britské firmě pracuje jako personalista.

Ve filmových rolích - ať to byla Dívka na koštěti, Můj brácha má prima bráchu, pohádka Jak se budí princezny a v mnoha dalších - jste vždy hrál hodné, slušné mladé muže. Vítáte role „padouchů“?

V podstatě už téměř jiné role než záporné nehraji. Naopak čas od času je pro mě zpestřením nějaká lehčí role, jakou byl třeba král Kryšpín v pohádce Zdenka Zelenky, Duch nad zlato, ve hře Oscara Wilde Ideální manžel Lord Goring, či pan Tournell v komedii Brouk v hlavě. Takové role mají divadelní podstatu a točil jsem je s velkou radostí.

Rudolf a Jan Hrušinští v Divadle Na Jezerce 2013

Co je pro vás zaručenou relaxací?

Když si natáhnou nohy, zapálím dobrý doutník, pustím muziku, vezmu knížku, nebo se kouknu na hezký film, tak mi je dobře.

Jaké je vaše největší profesionální přání?

Dávat v Divadle Na Jezerce ještě hodně dlouho lidem radost ze života.

Děkuji za rozhovor a v profesním i osobním životě vám přeji všechno dobré a Divadlu Na Jezerce dlouhé fronty u pokladny.

Zuzana Křemenová

Veškeré informace o Divadle Na Jezerce naleznete na:

www.divadlonajezerce.cz

Jan Hrušínský (9.6. 1955 v Praze), **herec**, divadelní ředitel. Po studiu pražské **konzervatoře** začínal hrát v **Činoherním studiu** v **Ústí nad Labem**. Zde se potkal se svojí budoucí **manželkou** herečkou **Milúší Šplechtovou**. K nejlepším inscenacím tohoto období patří např. Čechovovy Tři sestry (baron Tuzenbach) v překladu Leoše Suchařípy, nebo Strmiskova Goldoniáda v režii Ivana Rajmonta a Cromelinckova Vášeň jako led v režii Jana Grosmana. V letech **1984-1990** byl členem pražského **Realistického divadla**, poté působil i v Divadle Na zábradlí a pravidelně hostoval v několika dalších pražských **divadlech**, např. v divadle V Řeznické, v ABC, v Národním divadle a dalších. V roce 2002 založil Divadelní společnost Jana Hrušínského, o dva roky později Divadlo Na Jezerce, které se stalo jedním z nejnavštěvovanějších divadel v Praze.

DIVADLO NA JEZERCE
Divadelní společnost Jana Hrušínského

VYSÍLÁ STUDIO JEZERKA
Hudební revue

XANTYPA
MOUNTFIELD
Generální partner
ABELSON Agency
Grafika: Barbora Hrušínská